

1865-07-15

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

'Hjemmet'

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Bagnères-de-Luchon

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
FA 2-021-00055; F7

Keywords:
Cascades d'Enfer, Travel letter,
travel letters

SUMMARY

An extensive travel letter with detailed descriptions of the nature in the Pyrenees. Vallé de Lys, Cascades d'Enfer, Val des Graouès de Castillon, Cascade de Coeur and a hike to the lakes Lac d'Oo, Lac d'Espingo and Saousat.

TRANSSKRIFTION

Bagneres de Luchon.
sluttet d 15 Juli 1865

Jeg fortalte i mit sidste Brev om min Udflugt til Vallé de Lys og til de saakaldte Cascades d'Enfer (af hvilke den nederste langtfra fortjener dette Navn, thi den indhyller sin, uncægtelig kraftige, Strøm i det mest graciøse, halvgjennemsigtige Slør af det fineste Gaze, der langsomt og ziirligt daler ned uden-om Hovedstrømmen og næsten dølger dennes Vælde. Jeg vilde derfor finde det rigtigere at give denne Cascade et Quindenavn), og om min første Prøve paa at klatre opad bratte Klippevægge og paa ubanede Veie. Det heldige Udfald af dette Forsøg gav mig naturligviis Lyst til at gjentage det efter en noget større Maalestok, men Veiret drillede mig, thi Skyerne hang bestandig lavt og indhyllede alle de høiere Regioner, hvor man altsaa tabte al Udsigt istedetfor at vinde og gave tillige af og til Regn og Uveir. I Tirsdags var det samme vel Tilfældet, men dog i mindre Grad end de foregaande Dage og jeg tog Mod til mig og kjørte med min gamle Fører igjen til Vallé de Lys for derfra at stige op i en Sidedal: Val des Graouès de Castillon, hvor der er en Række af Betydelige Vandfald og flere høitliggende Søer oppe ved Foden af Gletscherne.- Denne Opstigning frembød ingen af de piquante lodrette Klippevægge, men var dog høist besværlig, da den gik over store Strækninger af nedfaldne Klippestykker, hvor man maatte klavre over. Skyerne, der hang over vore Hoveder beskyttede imidlertid mod Varmen, saa at Anstrengelsen ikke blev følelig, men paa den anden Side skjulte de det imponante Syn af de saug-takkede Bjergkamme og de snebedækte Toppe for os og da vi efter henved 4 Timers Vandring vare komne op til den saakaldte Lac vert, der har en stærk blaa-grøn Farve) i en Høide af c 6000 Fod, streifede Skyerne vore Hoveder. De hævede sig en kort Tid, medens jeg gik rundt om den tilgængelige Side af Søen og fra en Klippe ved Siden af dens Udløb kunne følge den udstømmende Elvs hoppende og brusende Fart ned i Dalen, som i nogle Øieblikke laae godt belyst

og kastede et venligt Glimt op til os i denne vilde og næsten øde Natur. Vi stode nemlig lige ved den øverste Rand af Trægrændsen; nogle faa forkrøblede Fyrretræer ved vor Side vare de sidste, der fandtes i denne Dal. Da Skyerne atter

sænkede sig og begyndte at indhulle os, maatte jeg opgive enhver Tanke om at klatre nogle faa hundrede Fod opad den steile Væg til den næste Søe Lac Bleu, som skal være endnu smukkere, hvis den ikke er bedækket med Iis og Sne. Vi stege altsaa samme Vei ned og mødte paa Halvveien det opmuntrende Syn af - nogle Mennesker, nogle Arbeidere med nogle Oxer, som skulde transportere fældet Træ (i korte Længder) hen til Pynter, hvorfra det kan rulles ned i Dalen. I forbigaaende gik eller snarere glede vi et Stykke ned ad en steil Skraaning af løse Steen for at komme til Bunden af Dalen og derfra see den smukke Cascade de Coeur, der idag, ligesom alle Vandfaldene, strømede med forøget Kraft efter Uveiret i Søndags Aftes og Nat, der havde efterladt mange Spor paa Veien og Bjergsider af de nedstyrtende Vandmassers uhyre Kraft. Hele Tilbageveien tog noget over 2 Timer, saa at vi i det Hele havde været godt 6 Timer paa Marschen, vi havde idag været saa betænksomme at tage en halv Flaske Cognac med, som vi af og til blandede med lidt Kildevand og lædskede den tørre Gane med. Et tarveligt Maaltid, som det lille Gjæstgiveri i Dalen kunde byde, vederquægede fortræffeligt og derpaa kjørte vi hjem; hvor jeg om Aftenen gjorde mig det hyggeligt, med at drikke Thee, som jeg ikke har nydt, siden jeg var i Holland.- I Onsdags var Veiret atter overtrukket, men de lavere Bjerge vare dog synlige og jeg foretog derfor en Kjøretour igjennem en Dal, jeg endnu ikke havde besøgt, Arboust - Dalen, hvis første Deel er ligesaa smilende og piquant malerisk, som dens sidste, høie Deel er trist og øde. Fra Passet ved Enden af Dalen: Col de Peyresourde, vilde jeg kaste et Blik ned i den bagved liggende smukke Dal, Val de Louron, som er en af de faa Dale i Pyrenæerne, der have en flad Dalbund og som tillige prydes af en Mængde Landsbyer langs opad Bjergsiderne, der ere meget frugtbare og dyrkede til en betydelig Høide. Jeg havde uheldigviis misforstaaet min Haandbog og troede, at jeg kun havde nogle faa

Skridt at gjøre fra Toppen af Passet, hvor Vognen standsede, til Udsigtspunctet. Jeg mærkede snart min Feiltagelse og maatte derfor forcere min Marsch, da jeg ikke kunde forlange at Heste og

Vogn skulde holde meget længe paa den aabne Landevei i den kolde Luftstrøm i Passet. Jeg brugte dog ½ Time for at naae Udsigten, der var ret godt belyst og meget smuk, travede derpaa tilbage, men blev forfulgt af nogle onskabsfulde Smaaskyer der først indhyllede mig, derpaa beduggede mig og tilsidst beregnede mig. Men jeg havde heldigviis Parapluie med mig og da jeg efter lidt over en Times Fraværelse naaede Wiener Vognen havde jeg der Beskyttelse af Kaleschen og min store blaa Kappe til at holde Varmen, saa at jeg ingen Skade tog, skjøndt jeg var drivvaad af Varme. Regnen ophørte efterhaanden og om Aftenen kunde jeg som sædvanlig spadsere i det engelske Anlæg og høre Musikken. Luften var stadigt skydækket, men en lille Luftballon med varm Luft, en Montgolfière, som jevnlige opstiger om Aftenen med et kraftigt Blus af en Beegkrands, eller desl, viste denne Aften en ganske svag Vind i de høiere Regioner fra Nordost.- Jeg sluttede deraf en Forandring i Veiret og gav strax Ordre til min Fører og en Vogn at være parate næste Morgen Kl 6 og da jeg vaagnede Kl.4½ var Luften deilig klar og fyldkommen Skyfri.- Kl 6 1/4 rullede vi afsted til Vallé d'Astos d'Oo. Luften var saa fortræffelig kjølig, at jeg i Vognen maatte dække mig med min Kappe foruden Overfrakken. Det kunde ikke være heldigere! Kl. 8 vare vi ved Enden af den lille Dalkjæde, hvor Kjøreveien ender. Jeg forsynede min Reisetaske med et godt Stykke Brød og et ll. Stykke Saucison, en frisk Spegepølse (uden Trichiner) og min Fører fik en Halvflaske Cognac i Lommen og Kl. 8 1/4 tiltraadte vi Marschen ad en god Sti i Zigzag op til Søen Lac d'Oo, der ligger 1800 Fod høiere end Dalen, vi gik ud fra. Der er ikke sagt saameget om denne lille Søes Skjønhed. Dens Vand er i Solskin deiligt blaat og den er rundt om omgivet af høie og steile Bjergsider, kun med en snæver Aabning ved Elvens Udløb, hvor man træder ind ad en smal Sti, udhugget i Klippen.- Lige for Indgangen paa Søens modsatte Side, styrter gennem en smal Kløft en kraftig Elv ned

fra en Høide af 900 Fod. Den breder sig i Faldet og endeel af Vandmassen tørner mod. Klippekanter og opløser sig (ligesom ved Cascade d'Enfer, men i større Maalestok) til et langsomt dalende Gaze-Slør. Det er et Skuespil, som intet maleri kan gjengive! Maaske et Photographia instantanée kunde gribe et enkelt Moment, men den grazieuse Bevægelse kan ikke gjengives.- En Sti fører fra Indgangen langs den venstre Side i Zigzag op ad Bjergsiden, men vi ville see Faldet nærvæd og seile derfor over til Gruusbanken ved

Foden af Faldet, hvor det imponerer mere ved sin Masse og sin Larm, men ikke er saa skjønt, som seet i nogen Afstand.- At seile tilbage og begynde Opstigningen i Zigzag mener Føreren ikke er nødvendigt, da han veed at jeg kan klatre. Vi stige altsaa paa alle 4 op ad en steil Kløft indtil vi have taget Tyren ved Hornene og naaet Stien. Herfra saa vi atter Faldet paaskraa fra Siden. Derpaa fortsatte vi Stigningen ad "Stien", der snart bliver aldeles ubanet og forsvinder under de af stærke Regnskyl nedkastede Steen, som Beboerne ikke bryde sig om at jevne før Quæget fra de høiere Græsgange skal føres ned i Dalen. Efter nogle Timers uafbrudt Vandring naar vi til de 2 næste, blaa Søer: Lac d'Espingo og Saousat. Her ophører de sidste faa Træer, Fyrre, og kun Rhodendendron i prægtig Blomsterflor og nogle Vaccinier følge os.- Foran os have vi en steil Skraaning hvorover findes en Terrasse med 2 Sænkninger, der danne 2 smaa Søer Lac Glacée og Lac de Portillon. Jeg ville helst til den første, som mest omtalt i Bogen, men Føreren viser mig at Skraaningerne derop til ere stærkt belagte med Sne og Iis og altfor farlige at stige opad. Derimod er der mindre Sne tilvenstre opad Lac de Portillon. Vi gaae altsaa tilvenstre, langs henad en brat Skraaning, men denne er i omtrent en Fjerdingveis Længde dannet af tildeels ühyre Klippeblokke, alle skarptkantede, de mindste som en Kuffert, de fleste som en Kommode eller Secretair og mange som Høstlæs eller smaae Bønderhuse, enten med skraa Flader eller skarpe Kanter eller Hjørner opad; men vi forstaae at klavre og det gaaer deiligt, men langsomt. Paa denne Slags "Vei" kan jeg forøvrigt bedre følge min Fører i Hælene, end hvor
[vertikalt i venstre margin]
man kan gaa opreist, thi der skridter han raskere end jeg kan, uden at tabe Veiret.-

Nogle gange Gange passerede vi tværs over "Lavineveie".- Disse vare endnu værre, ikke fordi vi kunde frygte Laviner paa denne Aarstid, men fordi Skraaningen dér var endnu steilere og bestod størstedeels af smaae Steen, som gløde ned under hvert Fodtrin og foranledigede en Nedglidning af de høiere oppe liggende, over vore Fødder, hvilket især var misligt, naar der var enkelte større Steen, som paa denne Maade kom rutschende.- Man maatte derfor see sig vel for, men dette gjælder da om hele Veien lige fra Lac d'Oo af. Jeg troer ikke, at jeg paa den hele Vei har gjort eet Skridt uden at Øjet iforveien har udsøgt Stedet og beregnet

Virksomheden deraf. Adskillige Gange spadserede vi over Sne, men den var ikke haardere end at Støvlehælen kunde gjøre Indtryk deri. Desuden havde vi Alpe stokken. Til Slutning havde vi nogle bratte Opstigninger, men Klippen bestod af Skiferlag, der stode lodret op og i hvis Rande vi overalt fandt et slags Trapper.-Endelig naaede vi efter 6 Timers Vandring, Kl. 2½, en fremspringende Klippe kam* til venstre for "Søen" over hvilken vi havde en dominerende Udsigt.- Vi Opgave i Betragtning af Tiden at gaa lige hen til dens Rand, da vi isaafald først maatte stige et godt Stykke ned og næsten ligesaa høit op igjen. Der var desuden Intet at see nærmere ved, thi Søen var endnu frossen og belagt med Isen og Gletscherne bag den var det ikke værd at prøve, thi de vare næsten dækkede af Sne og hvor de vare blottede saae vi, hvad Føreren ogsaa vidste, at de paa den steile Skraaning bestod af lutter Revner og Kamme. Var dette da Alt hvad jeg saae? og var dette da hele Udbyttet af den anstrengende Vandring? vilde nogle maaske spørge. Nei, ikke saa ganske! Rundt om mig saa jeg den vildeste Natur i mægtige Omrids; intet Træ, ingen Busk, intet Græs og kun ganske enkelte Urter og Mosser Alting nærmest om mig var nedstyrtede Stenblokke (jeg stod og sad paa en saadan, af Størrelse af Spisebordet og - en en reen Undtagelse - aldeles horizontal) som Levninger af en undergaaet Verden; bag ved hævede Pic Quairat sin Kam bogstaveligt lodret, om ikke, som det syntes, overhængende iveiret; tæt ved mig, ligefor skjød en spids Kegel sig og midt i Kredsen af de gletscherdækkede Bjerge, de høieste i den franske Deel af Pyrenæerne; op til høire saae jeg den dybe Dal, jeg var kommen op af med de 2 øverste Smaaesøer, 2 klare blaae Øine, hvori Himlen speilede sig,

[vertikalt i venstre margin]

den var 8565 Fod over Havfladen og 5590 Fod over Dalen, vi stege op fra

T. Indlagt en Primula (viscosa) og en Mosblomst plukket ligeved Siden af "Bordet")

og udover Dalen saaes de mægtige Bjerge som indslutte den, men som nu laae under mig, og bag ved dem atter og atter Bjerge, alle med maleriske Konturer som udmærke Pyrenæerne og over alle disse Bjerge saae jeg langt ind over den franske Slette i en bred Strækning fra Nord til lidt forbi nordvest, klart belyst af det fulde Sollys. Paa Himlen var ikke en Sky, den var dyb mørkeblaa og saa gjennemsigtig at jeg troede at kunne see Stjernerne igjennem den.

Dette Skuespil accompagneredes og nøredes af en Blanding af Rislen og Brusen fra de Bjergstrømme, som Gletscheren paa de 2 Sider af mig nedsendte. Er dette ikke Noget at gaae saa langt efter? Er det maaske ikke nok? Nuvel, saa er der ogsaa et andet Udbytte; dét, at prøve og at øve sine Kræfter er en ubeskrivelig Nydelse dét at kjæmpe mod og overvinde Vanskeligheder og Hindringer er en Vellyst, som ledsages af den instinctmæssige Følelse af, at det ikke alene er Legemet der styrkes, ikke alene Muskler og Sener og Nerver der faae forøget Spændkraft, men ogsaa Sjælens Evner der Udvikles, ogsaa Hjertet der udvides ved at komme Himlen nærmere og modtage Indtrykket af det Store i Omgivelserne.- Smaalighed kan ikke trives paa et saadant Sted. Dog, jeg skulde jo fortælle og ikke reflectere, thi man reflecterer ikke bevidst deroppe i denne Retning. Vi sidde paa den store, flade Steen og nyde, formodentlig et Quarterstid. Da kommer Reflectionen: vi skulde ned igjen og Veien er lang og besværlig og denne Betragtning understøttes af Fornemmelsen: en ulidelig Tørst eller rettere Tørhed i Gane, Tunge og Læber, som klæbe sammen. Vi have Cognac, men intet Vand før vi komme et langt Stykke ned. Altsaa afsted! Endnu et Blik udover alle Bjergene, ind i Frankrig og vi krybe ned af "Bordet". Jeg søger og finder endelig de omtalte 2 Blomster nogle Skridt borte og saa klavrer jeg efter Føreren som jeg snart indhenter.- Vi følge en Tid den samme Vei vi vare komne, ned ad Trapperne og over nogle Sneeflader, men nu troer han, at kunne see, at vi ville faae en noget bedre Vei og undgaae de store Steenblokke ved at holde os høiere oppe paa Skraaningen tæt under den lodrette Pic Quairat. Det gaar ogsaa ret godt, langs ad en Kordongesims og ud paa et Plateau, men der standse vi ved et lodret Fald.

Vi maae gaae et Stykke tilbage, stige ned ad en "Trappe" til en lavere Skraaning men snart viser det sig, at ogsaa denne slutter med et lodret Fald. Vi maa altsaa et langt Stykke op igjen og tilbage indtil vi omsider finde nogle Trapper og Gesimser, som føre os ned paa de store Steen, der øiensynligt generede min gamle 75 aarige Fører mere end mig, skjøndt han er overordentlig snedig. Han havde lyst til at undgaae dem ved at stige høiere op, men det frabad jeg mig; jeg vilde hellere klavre paa denne Chemin d'Enfer, som han kaldte den, end stige oftere opad. Til vor, men umulig til hans Ærgelse saae vi nu, at der dog var et Sted, hvor vi "med Lempe" kunde være stegne ned fra det høie Plateau, men det

kunde man ikke see fra oven af og han kunde ikke vide det. Paa slige Steder gaar det ikke efter Hukommelsens Kompas men efter Instinctet, man "seiler paa Loddet". - Snart efter kom vi, bestandig paa den steile Skraaning til en Strækning, der var bevoxet med en meget fast Grønsvær. Her gik min Fører med sine jernbeslagne Alpesko fortræffeligt, men jeg ikke; jeg maatte hænge paa min Alpestok for hvert Skridt, som En der gaaer paa Krykker, men jeg havde kun 1 Krykke. Imidlertid, det gik, og vi kom til de "2 blaa Øine" og en god tid senere til Lac d'Oo med Vandfaldet. Solen var nu sunket betydeligt, Kl var c 6, og belyste kun Bjergtoppene. Søen saae derfor langt mørkere og alvorligere ud end om Morgen, hvilket behagede mig mest. Det hvide Vandfald gjorde en stærkere Virkning og speilede sig i en lang hvid Stribe tværs over den mørkblaa Søeflade. Jeg var gjerne blevet der noget længere, men vi havde næsten en Times Vandring endnu ned til Hytten hvor Vognen stod og den første Times Kjørsel gik ad en meget slem Vei, som maatte tilbagelægges før det blev mørkt. Vi stege altsaa ned og kom til Hytten henved kl. 7. Det var altsaa næsten 11 Timer vi havde været underveis og deraf havde vi i Alt ikke siddet mere end omtrent ½ Time. Jeg følte mig dog aldeles ikke træt eller udmattet, men bestandig tør i Munden. Vand og Cognac lædskede ikke mere. Derimod vederquægede nogle Glas Øl (fra Luchon) som jeg drak i Hytten, fortræffeligt. Hestene vare imidlertid forspændte og vi rullede afsted udaf den smukke Dal, kastede Blikke tilbage til Bjergtoppene, hvis høieste Spidser straaledede i den nedgaaende Sols

stærke rødliggule Lys. Vi kom heldigt gennem de snevre Veie med Afgrund ved Siden og op ad de utroligt steile, brolagte Gader i Landsbyen Casaux og nu gik det rask ad Landeveien til Luchon. Skjøndt det var mildt og jeg slet ikke overdreven varm, hyllede jeg mig dog af Forsigtighed i min store Kappe! Fredag var hviledag, trykende heed; fra Middag og hele Aftenen stærk Tordenveir. Idag, Løverdags, vilde jeg kjøre til Hospice og derfra til fods gjøre Turen til Passet Port de Venosque ind i Arragonien og derfra langs Bjerghøiden hen til et andet Pas, Port de Picåde, der fra Catalonien fører tilbage tilbage over Grændsen og ned til Hospice og derfra kjøre hjem. Alt var parat, men i Morges faaer jeg det Budskab at Uveiret har gjort Veien ufremkommelig for Vognen, men kan befares til Hest. Dette er imidlertid meget anstrengende, skjøndt det Sædvanlige, at foretage hele Touren, 10 Timers Ridt,

tilhest og jeg valgte derfor et andet berømt punct til Maal, der kun kræver 7 à 8 Timer Ridt. Dette er Pic de Entecado, en høi Bjergtop 7450 Fod i den Alpekjæde, der danner Grændsen, hvorfra der er et fortrinligt Panorama.- Vi kom ogsaa, ved at staae af Hestene, heldigt udenom det spærrede Stykke af Veien, som var overskyttet af 2-3 Alen høit Lag Jord, Steen og Mudder; derpaa den smukke Vei gjennem den yndige, svale Bøgeskov til Hospice og stege derfra ad en taalelig god Sti op i Zigzag til nogle store Græsgange paa Ryggen af de lavere Bjerge, som, skjøndt de høre til Frankrig, efter gammel Hævd, benyttes af Spanierne til Græsning for store Flokke af Oxer, Faaer og endeel Heste og Muulæsler. Vi krydsede os frem op ad de noget steile Græsmarker indtil tæt ved Toppen, hvor nogle Hyrder toge vore Heste i Forvaring og vi gik op til Spidsen.- Hvilken Udsigt! Hvilket Rundmaleri! Man Staaer på en Top med dybe Dale paa alle Sider, af hvilke især de 2 sænke sig brat ned. Den ene er den fortryllende Aran-Dal, jeg forleden omtalte som den skønneste i Pyrenæerne med frodige Enge og Marker og 32 Landsbyer; den anden er en mørk, vild, tildeels skovbevokset Dal, hvori Vandene fra Maledetta's Gletschere styrte skummende og hvidt skinnende ned indtil de i Aran-Dalen forener sig med den i de nydeligste Bugtninger fremglidende Garonne. Og over den mørke Dal hæver Maledetta Bjergene, "Pyrenæernes Montblanc", deres skinnende hvide Masser og rundt om, til alle Sider overskue vi en utællelig Mængde af Bjergtoppe og Bjergkamme i de mest phantastiske Former, og yderst i Horizonten sees, noget disigt, den store Slette. Jeg har ikke været paa Faulhorn

[vertikalt i venstre margin]

og kan altsaa ikke sammenligne. Maaske er der flere store Træk i Udsigten fra F., men den kan ikke være saa umaadelig riig som den fra E.- Hermed ere mine Udflugter i Pyrenæerne tilende; paa Mandag Morgen reiser jeg. Lev vel! Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

15/4 65 C.M.

Baños de Leñones.
 Hatteltid, 19/5 juli 1865

Jeg fandt i mit første løb om min Vestret til Valle de Ley
 og de så kaldte Cascades d'Esfer (af hvilke den værdste længste faldende
 dette navn, li' den udfyldes sin ^{uindlyselig} ~~uindlyselig~~ kraftige, Navn i det mest prægtige,
 katastrofemæssige Sted af det første Gange, der længe og givtligt deler
 sig i et utal af små fald og vækter det her den mest
 kendt og vigtige af dem (Cascades de Guadalupe), og om min første
 faldende vand og de store Elvsnæbber og som i hovedet hær. Det
 faldende vand af det første gav mig uventet en lukt til at opstige det
 efter en meget stærk Mælkedrik, men Almindelig vilde mig, li' Hønen
 jeg bestandigt løb, og udfyldte alle de faldende Steder, som man alligevel
 tabte at det sigt i det første af mind og gave tillige af og det blev og blev.

Herunder var det første af alle, men jeg i mindet Gæst med de første,
 gæstede rejse og jeg tog da Mod til mig og gik med min gamle Sømand
 i den til Valle de Ley for at se og i en Tid. Det var i Baños
 de Castellanos, som det er en Sætte af betydelige Høns og flere fald,
 ligende vand og den Løbe af Gletscherne. - De små Elvsnæbber
 der ingen af de prægtige Løb eller Elvsnæbber, men var dog først
 hængende, da den gik over den store Høns af udfaldne Elvsnæbber,
 som man havde Høns og. Høns, det var over den gamle
 betydelige i mindet med Høns, som af Elvsnæbber det blev
 faldende, men som den anden Tid spille de det udfaldne Sted af de
 faldende Elvsnæbber og de faldende Elvsnæbber for os og de vi efter
 som det er en meget stærk Sømand og det den faldende Løb over,
 (der var en stærk blaa og Sømand); en fald af - 6000 fald, som fald
 Høns som fald. - De fald sig en lukt til, med et givtligt om
 den tilgangende Sted af den og som en Elvsnæbe med den af den lukt
 den fald den udfaldne Sted fald og den fald den lukt i
 Løben, som i nogle faldene Løben gik hængt og faldt et udfald
 Elvsnæbe af det og i den mild og udfald den lukt. Li' fald udfald
 med fald, som i nogle faldene Løben gik hængt og faldt et udfald
 Løben og den udfald den lukt af Elvsnæbber; udfald fald den lukt
 med den lukt den fald, det faldt i den lukt. - De Høns alle

J. C. JACOBSENS ARKIV
 CARLSBERGFONDET

fandte sig og begjære at udfølle et, usatte jeg ogsaa udsæde ^L castra
 om et halvt uge før grundens end og at der skulle bygge sig den
 næste Das Læs blev, som skal være endnu færdig, som den
 blev er bekræftet med det og mere. Vi spag alle for samme tids
 end og medte som fælles med det og mindre end lige og - nogle tinden,
 nogle tinden med nogle og, som vilde have grundens faldet over
 (i det Læs) som det siges, som det den ender med i deler
 i de hvide ender, som alle som er gode og at sigte med at en
 det med en af liden stuen som at samme sig tinden af
 dalen og stuen som den sigte. Cascade de Cocas, der ideg,
 kjeftam alle stuentidene, som med med som det ender eller
 tinden i tinden af det og det, der ender ender med
 og som den og tinden af den ender tinden stuentiden
 eller ender. som vilde tinden sig med ender i tinden, som at
 i det fald ender med det tinden som tinden, men i
 ender ender som tinden som at lige en fælles tinden ender
 med, som i af og det tinden med det tinden og tinden
 der tinden ender med. et tinden tinden, som det tinden tinden
 i dalen tinden ender, tinden ender, tinden ender og tinden ender i tinden.
 som jeg om tinden ender med det tinden, som det tinden ender, som
 jeg den som ender, som jeg med i tinden. - I tinden med tinden
 eller tinden, som den tinden ender som det tinden og jeg
 ender ender i tinden ender i dal, som ender i dal
 ender, tinden ender, som tinden ender et tinden ender og
 tinden ender, som den tinden, som ender i dal og tinden. som
 sigte med tinden af dalen: Cal de Tinden med jeg tinden et tinden
 med i den ender ender tinden dal, Cal de tinden, som er en af
 den som tinden i tinden, der som en tinden tinden og som tinden
 ender af en tinden tinden ender ender, der som
 ender ender og tinden det en tinden tinden. som jeg tinden
 ender med tinden ender med tinden og tinden, at jeg tinden ender som

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Minde at gjøre for Cygnen af faabel, Joes Nagens sandhed, det skidte.
pundtet. Jeg erindret suet min Seilvagte og maatte dog forsvare
min Maaske, da jeg ikke kunde forlange at giste og Nagen Seild, fuld
uagel luge i en den aldeles Landene; den talde Luftstrøm i faabel.
Jeg brugte dog for enen for at uaae Uvigtig, der var net godt balet
og uagel fimeel, loovende drapan delbaga, men blev fastholdt af uagel
andhalt fimeel. Senaa, Joes der først udfyldte mig, drapan boduagel
mig og tilfødt loovende mig. Men jeg fandt fimeel mit faabel
med mig og da jeg ikke lidt om en Cevier. Senaa, Joes uaae Nagens
Joes jeg der førstholdte af dalt, Joes og min span blev Joes det
at Joes Maanen, Joes at jeg ingen Maade lag, Joes jeg var Joes
af Maanen. - Senaa, Joes uafaste efterfaanden og en Afstemt Joes jeg
Joes Joes uafaste, Joes Joes. Det uafaste Joes og Joes Maanen. Luftan
var Joes Joes, men en lille Luftballon med manni Luft, en
Maanen, Joes Joes uafaste en Afstemt med et kraftigt
Joes af en Joes, alle dalt, mine drapan Afstemt en Joes Joes
i den Joes Joes Joes Maanen. - Jeg Joes Joes en Joes
i Maanen og Joes Joes det min Joes og en Joes at min Joes
uafaste Maanen te C. og da jeg maaned te 4te var Luftan Joes Joes
og Joes Maanen Joes. - Te 6te uafaste ni Joes det Joes Joes
te C. Luftan var Joes Joes Joes, at jeg i Nagens uafaste det mig
med min Joes Joes Joes. Det Joes det min Joes Joes!
Te 8te min ni med Joes af den lille Joes, Joes Joes Joes.
Joes Joes min Joes Joes med et gult Joes Joes og et Joes Joes
Joes Joes en Joes Joes (uden Joes) og min Joes Joes en
Joes Joes Joes. Maanen og te 8te Joes min Maanen at en
Joes ni i Joes og det Joes Joes te C, der ligger 1800 Joes Joes
Joes ni Joes at Joes. Der er det Joes Joes en Joes Joes Joes.
Joes Joes er i Joes Joes Joes og den er min en Joes af Joes og
Joes Joes Joes, den med en Joes Joes med Joes Joes, Joes
man Joes med et en Joes Joes, uafaste Joes. - Joes Joes
Joes Joes uafaste Joes, Joes Joes en Joes Joes en Joes Joes med

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

for en Jætte af 900 Ld. Den findes sig i Sæddet og uendel af Maad,
uanset hvor man er med sin egen Slægt og agt sig (ligesom med Casio)
d' Esper, men i større Maalstok) til at langsam stude Gage-Mat.
Det er et Skæbne, som indtil Malesi har gængs. Man har et flødt
gængs instaureret tændt grødt et uendel Maaned, men den gængs
Læge og det har ikke gængs. - for thi først for langsomt har den
man kan sige i Jætte og at langsam, men er ikke for Sæddet uendel
og sige derfor er det Gængs Maad med Sæddet af Sæddet, for det
uendel er man ind for Maad og sin Læge, men ikke er for Sæddet, som
sige i uendel Offent. - At sige det er det gængs og langsomt i
Jætte uendel Læge er ikke uendel, da den er at sig den Sæddet.
At sige alle for alle 4 og at en flødt Sæddet indtil er Jætte Læge
Ejend med Jætte og uendel Maad. Jætte for er alle Sæddet gængs
for Sæddet. Jætte Sæddet er Sæddet ad Maad, der først er ind
at sige uendel og gængs uendel er af Maad Sæddet uendel
Maad, som Sæddet er ind sig er at Jætte for Gængs for de
Jætte Gængs for Sæddet er i Sæddet. For Maad Sæddet uendel
Maad er man er det de 2 Maad, Sæddet er: Sæddet og Sæddet.
For Sæddet de sige for Sæddet, Sæddet og den Rhododendron i gængs Sæddet
for og Maad Sæddet sige er. - Sæddet er Jætte er en flødt Sæddet
Sæddet Sæddet er Sæddet med 2 Sæddet, der Sæddet 2 Sæddet Sæddet
Sæddet Sæddet og Sæddet Sæddet. - for ind Sæddet er den Sæddet, som Sæddet
uendel i Sæddet, men Sæddet Sæddet er at Sæddet Sæddet Sæddet er
Sæddet Sæddet med Sæddet og Sæddet og alle for Sæddet er at Sæddet er at Sæddet
er det mindre Sæddet Sæddet er at Sæddet Sæddet. Sæddet alle for
Sæddet, Sæddet for er det Sæddet, men Sæddet er i Sæddet
er Sæddet Sæddet Sæddet Sæddet af Sæddet Sæddet Sæddet, alle
Sæddet Sæddet, da Sæddet for er Sæddet, da Sæddet for er Sæddet, alle
Sæddet er Sæddet for Sæddet alle for Sæddet Sæddet, Sæddet er
Sæddet Sæddet alle for Sæddet Sæddet alle for Sæddet er at Sæddet
Sæddet er at Sæddet er det gængs Sæddet, men langsam. For Sæddet Sæddet
"Maad" Sæddet Sæddet Sæddet Sæddet Sæddet Sæddet, Sæddet Sæddet

man kan sige om det, for det Sæddet for Sæddet er at Sæddet Sæddet

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

af indvæne Salen faaet de ungtige Gjænge som indstillede den, men som end
naar indas mig, og dog med den altso og altsat lejnene, alle med ualøstte
Læstæmme som indvæne Gjængene og anes alle den lejnene som jeg laugst
ind anes den foruden detto; en kort Skrivning fra Nord til det forbi
N. O. H. Nordost, bladet betygt af det fulde Dølg. som juleen var det an
Hj, den var gjennemgaaet, indstillede og som gjennemgaaet at jeg troede
at kunne fra Gjængene og anes den. Dette Skrivsel anes og anes
af en Claudine af detten og Corine fra de lejnene, som detten
gaa de 2 Dølg af mig indstillede. for detto det. Nogen at gaa som laugst
af det: for det maaske det nok: Nogen, som det anes at andet
betygt; det, at gaa og at en som troede at en indstillede det
det at Gjænge med og anes indstillede det og indstillede at an
Dølg, som det Nogen af den indstillede det. Det at, at det
alene at Lagunen det indstillede, det alene indstillede og anes og anes
det som foruden detten, men anes detten foruden det indstillede,
og anes detten det indstillede med at kunne juleen anes og anes
indstillede af det den: Originalten. - Indstillede det den indstillede
gaa at indstillede det. Dog, jeg indstillede jo indstillede og det indstillede, for anes
indstillede det indstillede i den, detten. Vi indstillede den den
flad den og anes, som indstillede at indstillede. De anes indstillede:
ni indstillede indstillede og anes at laug og indstillede og den indstillede
indstillede af detten: an indstillede detten eller detten indstillede
i den, den og detten, som detten anes. Vi den anes, men indstillede detten
for ni indstillede laugst detten ind. Detten anes. Detten at detten indstillede
alle lejnene, ind i detten og ni indstillede indstillede. Jeg indstillede
og indstillede indstillede de indstillede 2 lejnene indstillede detten og anes anes
jeg anes detten som jeg indstillede indstillede. - Vi indstillede anes det den anes
indstillede detten ni anes anes, indstillede detten og anes anes detten,
men ni anes som, at kunne fra, at ni indstillede anes anes detten detten
og indstillede de den indstillede detten indstillede at detten og detten anes anes
detten den detten detten. Detten anes anes detten, laugst at anes
indstillede og detten at detten, men detten detten ni indstillede detten.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Da man, naar et Nylde lillbær, stige ned ad en "Crøppe" til en lammes Skraaning
man først miter det sig, at ogsaa deres flittes ned at ladet Lald. De var
altjaa at langt Nylde og igaa og lillbær indtil jævnfides, færd nogle Crøpper
og Gøstentæ, som først og ned paa de flaae Steen, der ærenfuldige gaaende
min gamle 15 aarige Søst usaa end mig, Nylde Jaa et amantentellig
færdig. Jaa Jaa de Lill, til et indgaae den ned at flige Jaae og, man det
førbet sig mig; jeg mildt fælleaa Steenaa paa denaa Chemin d'Confes, som
Jaa kaldte den, end flige affera ayad. Det var, men værdig til færd lillgætt
Jaa me in, at det sig var et Nylde, Jaa me ind lillgætt, lillde man flige
end Jaa det Jaa Steenaa, man det lillde man ilt Jaa færd aaen af og Jaa lillde
ilt me det. Jaa flige Steenaa gætt det det affe Jaa lillde lillgætt
man affe lillde lillde, man færd Jaa Lald. - Lald affe Jaa me,
lillde lillde Jaa den flide Steenaa til en Steenaa, der var lillde lillde
en værdig færd Gætt. Jaa gætt min Søst me flide Jaa lillde lillde
lillde færd affe lillde, man Jaa ilt; jeg me lillde Jaa Jaa min lillde lillde
Jaa Jaa lillde, Jaa lillde gætt Jaa lillde, man Jaa Jaa lillde lillde lillde
lillde lillde, det gætt, og me Jaa lillde de "Lillde lillde" og en god lillde lillde
til Jaa d' Oo lillde lillde lillde. - Lillde var en færdig lillde lillde, et me
i 6, og lillde lillde lillde lillde. Jaa Jaa lillde lillde lillde og
lillde lillde ind end me lillde lillde, lillde lillde lillde lillde. Det Jaa
lillde lillde gætt en lillde lillde lillde og færdig sig i en lillde lillde
lillde lillde me den lillde lillde lillde. Jaa var gætt lillde lillde
lillde lillde, man me Jaa lillde lillde en lillde lillde lillde ind det
lillde lillde Jaa lillde lillde og den færdig lillde lillde gætt ad en lillde
lillde lillde, Jaa me lillde lillde lillde lillde det lillde lillde. De lillde
altjaa me og Jaa lillde lillde lillde til 7. Det var altjaa lillde lillde lillde
me Jaa lillde lillde lillde og den Jaa me i. Alt lillde lillde lillde me
1/2 lillde. Jaa lillde mig Jaa lillde lillde lillde lillde lillde, man lillde lillde
i lillde. Jaa og lillde lillde lillde lillde. Jaa lillde lillde lillde lillde
nogle lillde lillde (Jaa lillde) Jaa Jaa lillde i lillde, færdig lillde lillde
man lillde lillde færdig lillde og me lillde lillde ind af den lillde lillde, lillde
lillde lillde til lillde lillde, Jaa lillde lillde lillde. Jaa lillde lillde lillde

Handen, vakkere og tydelig. - De blev færdigt gjenne de fæmre Hæne med Alfvand
med Bæden og op ad den uendelige Stude, hvalde Gæder i Landetjen Casaux
og nu gik det mest ad Landetjenen til Lushov. Kjædet det var uheldt og jeg det
ikke var anordningen var, faldt jeg mig dog af den, det var. - min floor Tøppe!
Lørdag var Juleaften, det blev det; for Mithy og Jule Alfvand med det
dansen. - Mandag, Tirsdag, midt jeg Hjem til Hospice og drøftede det
jære Casaux det faldt det de Venesque, vand. Arrangement og drøftede langt
Lørdag, søndag, for det et andet sted, Port de Pich, der for Catalonien færd
med Gouletten og end det Hospice og drøftede Hjem færd. Alt var parat, men
i Mængde færd jeg det endte, og Venens Jæne og det Hæne i færd
for Hjem, men den færd det faldt. Dette er imidlertid meget anordning,
faldt det færd, at færdige Jule Casaux, 10 timer lidt, lidt og jeg
mellem drøftede et andet sted, faldt det Mæde, der blev Casaux 10
lidt. Dette er Tier de Conchade, en færd ¹⁴⁵⁰ færd, der Alfvand, der
færd Gouletten, færd der er et færdigt færd. - Vi blev ogsaa
med at færd af færd, faldt det endte det færd Hæne af Hæne, som var
anordning af 2-3 Alen færd det færd, Hæne og Mæde; færd der færd
Hæne gjenne den færd, færd færd det Hospice og færd drøftede at en
kaldet det Hæne og i færd det færd færd færd færd færd færd færd
færd færd, færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd
af færd det færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd
og Mæde. De færd det færd færd færd færd færd færd færd færd
endte det færd færd, færd færd færd færd færd færd færd færd færd
og nu gik det færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd
Man færd jeg en færd med det færd færd færd færd færd færd færd
2 færd færd færd. Den er den færd færd færd færd færd færd færd
endte færd den færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd
færd; den anden er en færd, lidt, lidt færd færd færd færd færd færd
Maladilla's færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd
færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd
Og var den færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd
færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd
færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd
færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd færd